

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOTIIONAL]

PSALMII
CARTEA A TREIA
Psalmul 83

O cântare – *Un psalm al lui Asaf*
5 Se strâng toți cu o inimă,
fac un legământ împotriva Ta :
6 corturile lui Edom și ismaeliții,
Moabul și hagareniții,
7 Ghebal, Amon, Amalec,
filistenii cu locuitorii Tirului.
8 Asiria se unește și ea cu ei
și își împrumută brațul ei copiilor lui Lot.
(Oprire)
9 Fă-le ca lui Madian,
ca lui Sisera, ca lui Iabin la pârâul
Chison,
10 care au fost nimiciți la En-Dor,
și au ajuns un gunoi pentru îngrășarea
pământului.
11 Căpeteniilor lor fă-le ca lui Oreb și
Zeeb,
și tuturor domnilor lor ca lui Zebah și
Talmuna !
12 Căci ei zic : „Să punem mâna
pe locuințele lui Dumnezeu !”
13 Dumnezeule, fă-i ca vârtejul de praf,
ca paiul luat de vânt,
14 ca focul care arde pădurea
și ca flacăra care aprinde munții !

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20
Live pe : www.cezareea.ro VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

**„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !**

I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

15 Urmărește-i astfel cu furtuna Ta și
bagă groaza în ei cu vijelia Ta !
16 Acoperă-le fața de rușine,
ca să caute Numele Tău, Doamne !
17 Să fie rușinați și îngroziți pe vecie, să le
roșească obrazul de rușine și să piară !
18 Ca să știe că numai Tu,
al cărui nume este Domnul,
Tu ești Cel Preaînalt pe tot pământul.

Psalmul 84
Către mai marele cântăreților. De cântat pe
ghitit. Un psalm al fiilor lui Core.
1 Cât de plăcute sunt locașurile Tale,
Doamne al oștirilor!
2 Sufletul meu suspină și tânjește de dor
după curțile Domnului,
inima și carnea mea strigă către
Dumnezeu cel viu!

3 Până și pasărea își găsește o casă acolo,
și rândunica un cuib unde își pune puii ...
Ah ! altarele Tale, Doamne al oștirilor,
împăratul meu și Dumnezeu meu !
4 Ferice de cei ce locuiesc în Casa Ta !
Căci ei tot mai pot să Te laude. – (Oprire)
5 Ferice de cei ce-și pun tăria în Tine,
în a căror inimă locuiește încrederea.
6 Când străbat aceștia valea plângerii,
o prefac într-un loc plin de izvoare,
și ploaia timpurie
o acoperă cu binecuvântări ...
[Continuarea în numărul viitor]

Editorial. Napoleon pe insula Sfânta Elenă (II)

Despre Napoleon știm că : „El își prăpădea ziua de „astăzi” care îi mai rămăsese, cu amintirile la fericirea pierdută și cu plângerile despre duritatea guvernatorului englez, care îi refuzase titlul de împărat și respinsese pretențiile nejustificate ale generalului prizonier Bonaparte.

Și totuși, în realitate, pentru el nu mai avea valoare decât acest „astăzi”; căci cu fiecare soare care răsărea – și soarele a răsărit peste el de mai bine de 2000 de ori – se reînnoia și harul lui Dumnezeu peste viața lui foarte vinovată.

Dar el n-a suferit pentru râurile de sânge pe care le-a vărsat, numai de nenorocirea lui s-a plâns.

După propriile cuvinte ale lui Napoleon ne putem îndoi că el s-ar fi căit. Dar numai Dumnezeu vede în inima omului.

Dar următoarele cuvinte le-a spus Napoleon odată pe insula Elena : „Bărbați ca Alexandru cel Mare, Carol cel mare și ca mine, am întemeiat imperii mari. Dar noi le-am întemeiat pe violență, de aceea ele trebuie să cedeze din nou în fața violenței.

Isus Hristos a înființat o Împărăție mult mai mare decât noi toți, dar el a întemeiat-o pe dragoste. De aceea continuă ea să existe ; încă și astăzi ar muri cu bucurie milioane de oameni pentru El.”

La 15 mai 1821, Napoleon a murit după o suferință îndelungată, de cancer de stomac. El a fost îngropat într-un loc hotărât de el, în apropierea unui izvor. Mai târziu, osemintele lui au fost aduse în Franța.

Și în spatele fiecăruia dintre noi există un trecut, care nu se mai întoarce niciodată. Se pot întoarce evenimente asemănătoare, dar ziua de ieri nu mai vine.

Au fost inventate fotografii care prezintă evenimente trecute într-o versiune vie, precisă, exact conform realității, figurile, mișcările oamenilor. [Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Dar oricât de multe ar putea omul și oricât s-ar strădui să păstreze amintirea trecutului prin tablouri, cărți, monumente, spectacole, el nu poate să ia înapoi nici o zi, nici o oră din trecut.

Din tot ce a făcut omul în ziua de „ieri” care a trecut, numai aceea are valoare veșnică, ce s-a făcut pentru Domnul, în cinstea Lui, din dragoste pentru el.

Poate fi munca cea mai neînsemnată a unui zilier, sau poate fi fapta vitejească a unui soldat pe câmpul de luptă, tot ce s-a muncit, s-a spus, s-a suferit, s-a dăruit pentru El, El va recunoaște în veșnicie.

Ce conține până acum viața ta ? Ce conține viața ta de ieri ? Răul pe care l-ai făcut ieri, s-a petrecut ; mult bine pe care ai fi putut să-l faci, nu l-ai făcut.

N-ar trebui să te pună aceasta pe gânduri pentru ziua de astăzi ?

Căci deși ziua de ieri nu se mai întoarce, totuși nu este nimic uitat din ce ai făcut, din ce ai zis, din ce ai gândit ieri.

Tu probabil ai uitat multe. Multe din cele pe care le-ai trăit, ți se par ca un vis.

Întâmplări care la timpul lor au făcut asupra ta o impresie zguduitoare, s-au șters, cuvintele tale au zburat ca vântul.

Cu toate acestea, a fost păstrat totul.

Din ziua de „ieri” nu poți schimba nimic și nici nu poți să ștergi.

Acolo unde nu mai există nici ieri, nici astăzi, ci numai veșnicia veșnică, timpul fără timp, oamenii nu vor scrie nici o versiune amăgitoare a vieții lor, ca Napoleon pe Sfânta Elena, ci vor găsi scrisă în cărțile judecății, o istorie absolut exactă, potrivită a vieții lor.

După această scriere vor fi judecați și-și vor primi sentința veșnică.

Atunci nu mai poate fi șters nimic din ceea ce este notat acolo.

Dar astăzi încă mai poate fi șters totul !

Dumnezeu vrea să facă din „astăzi”, pentru toți oamenii care apucă ziua de astăzi, o zi a harului !

„Îndurările Lui nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineată.”

Tu nu poți să mușamalizezi nici măcar un singur păcat al vieții tale trecute, dar Isus este astăzi pregătit să arunce toate păcatele tale în marea harului nesfârșit al lui Dumnezeu.

De aceea „astăzi” este ziua cea mai importantă a vieții, pentru că Isus astăzi caută păcătoșii pierduți.

Măine poate fi ziua morții, iar moartea îl duce la judecată pe omul neîntors la Dumnezeu.

Atunci același Isus, care ieri și astăzi i-a căutat pe păcătoși cu o dragoste care nu obosește niciodată, îl va întâmpina ca un judecător sfânt și drept.

Toți păcătoșii vor recunoaște atunci spre veșnica lor durere, că Domnul și Judecătorul veacurilor este același Isus pe care aici L-au desconsiderat.

Dar cine găsește astăzi har, acela găsește har veșnic.

Pentru acela este zi de har și mâine și în veșnicie. El găsește dincolo de moarte nu scaunul de judecată, ci tronul harului. El găsește acolo aceeași dragoste care aici l-a căutat, l-a găsit, l-a purtat și l-a mântuit. Isus Hristos este același ieri și azi și în veci ! El rămâne neschimbat același în puterea Lui, ca atotputernicul Creator, prin al Cărui cuvânt sunt toate lucrurile ...

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 I Georg von Viebahn, BERLIN I 1909-1910 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]

CAPITOLUL 17 GEORGE MÜLLER

Numai după multă cercetare de sine, ca nu cumva să fie pornită din duh de mândrie sau dorința după slavă deșartă, el e gata să ia hotărârea. În însemnarea din 2 decembrie, 1835, el scria :

„Azi dimineată, m-am dus la fr. Cardecott, cerând în chip deosebit Domnului să binevoiască să se slujească de el ca să-mi cerceteze inima : căci, fiindcă nu doresc decât slava lui Dumnezeu, aș fi foarte mulțumit să se slujească de fratele ca să-mi facă cunoscut dacă nu-mi încuviințează planul.

Fratele și sora Cardecott, dimpotrivă, m-au îmbărbătat mult.

Ca urmare, am făcut azi cel dintâi pas, punând să se tipărească niște cartoane ca să dau de știre că la 9 decembrie va fi o adunare de obște ca să arăt fraților gândurile mele cu privire la Casa orfanilor, cu dorința de a cunoaște mai lămurit voia lui Dumnezeu în această privință”.

Iar la 5 decembrie scria : „Astă seară, citind Scripturile, mau izbit cuvintele următoare : „Deschide-ți gura larg și ți-o voi umplea” (Psalmul 81 : 10).

Până azi nu mă rugasem niciodată cu privire la banii și oamenii care ne-ar trebui pentru așezământul nostru.

Din clipa aceasta, mi-a fost dat să pun în legătură cuvintele acestea cu Casa Orfanilor ; am cerut Domnului : un local, 25.000 lei și oameni bine înzestrați ca să îngrijească de copii”.

În ziua de 7 decembrie a primit cel dintâi ban pentru casa orfanilor. Primul orfelinat îl deschide la 6 aprilie 1836, într-o casă mobilată luată cu chirie, unde primește 30 orfane.

Și aceasta, fără să aibă fonduri, fără un comitet sau organizație care să-l sustină.

El a pășit la acțiune, s-a bazat în totul pe făgăduințele divine ale Cuvântului Sfânt și Dumnezeu a onorat credința sa cu binecuvântări din plin.

La toate cererile sale, Domnul îi răspundea în chip minunat.

După 8 luni, închiriază pe aceeași stradă o altă casă și deschide al doilea orfelinat cu 36 copilași orfani.

Și cum cererile erau multe și el nu le putea satisface, după alte 9 luni deschide și al treilea orfelinat cu alți 36 orfani.

Acțiunea de binefacere a lui George Müller, care a îngrămadit atâția orfani pe o stradă, a produs supărarea vecinilor.

Cineva îi semnalează aceasta printr-o scrisoare trimisă la 30 octombrie 1845.

După ce cugetă și se roagă pentru această chestiune, își dă seama că vecinii sunt îndreptățiți, ba chiar și starea orfanilor pleda pentru mutarea lor de aici.

[Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]